

วิธีใส่: ดน: ผกคสี 15 มค 15 กค: 64
บทประพันธ์: 64 กฐ: 15 กค: 64

โกรกกะทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สดกฐมะโรหิต ก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะผกาวัล
วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิ่นดั่ง ๒ - ๓ นั้ เป็นกรยั้งไ้ค้คอบกันข้างล่าง)

ลมัย อะไรกันคะ ไกรยั้งกัน
สังศรี เสียงปิ่นอะไร แปลกเสียแล้ว

(เสียงปิ่นดั่งถึขึ้น แสดงว่ามีการไ้ค้คอบกันหนักขึ้นอีก)

หลวงเทพ คุณผ่องยั้งไกรเขาแล้วกระมัง หรือว่า ขึ้นเสนากลับมา
สังศรี คุณอา ค้าย คุณอาเสียก็ไมรู้
ลมัย ลงไปคู้กันเถอะคะ เร็วเข้า
หลวงเทพ ลมัย ระวังหนอย จะไคยถูกลง อย่าเพ็งลงไปคู้กว่า

(เสียงปิ่นยั้งค้อไปอีก ๔ - ๕ นั้ก็หยุดเจียบ)

ลมัย ลงไปคู้คู้กว่าคะ เขาเลิกยั้งกันแล้ว
หลวงเทพ ไปก็ไป
สังศรี คินันไปค้วย

๓ (เสียงผีเท้าเคินลงบันไซ้ไปข้างล่าง)

(เสียงคนเอะอะเกรียวกราว)

หลวงเทพ ไกรยงไกรกัน
 + บอย ท่านรองครับ ท่านรองถูกยิงครับ
 หลวงเทพ หา ว่าไงนะ ท่านรองนะหรือถูกยิง ไหน อยู่ไหนละ
 + บอย ที่ถนนหน้าโรงแรมครับ
 หลวงเทพ ไกรยง
 + บอย ชื่นเสนาครับ
 หลวงเทพ เอ๊ะ ชื่นเสนาหรือ
 สงศรี แอ่ คุณอา แอ่กันเลย ทำไมจึงไปยิงตำรวจเข้าเล่า
 หลวงเทพ ก็นั่นนะซี ถ้าท่านชื่นใจไม่มีอะไร ก็คงไม่ควรถูกตำรวจ
 สงศรี ไม่ควรเลย นี่จะทำอย่างไรกันดี
 ลมัย นี่แสดงว่า ท่านชื่นต้องเป็นตำรวจเรื่องพี่น้องถูกจับ
 หลวงเทพ ไปดูท่านรองดีกว่า

(เสียงฝีเท้าเดิน)

หลวงเทพ เปนใจครับ ท่านรอง
 ผ่อง ผมรอบคอบน้อยไป แต่ไม่เป็นไร ถูกเพียงที่แขนเท่านั้น ผมขอปีมรดกน้อย ผมต้อง
 ไปโรงพยาบาล
 หลวงเทพ เชิญครับ ผมจะขับไปส่งเอง (เสียงฝีเท้าหลวงเทพเดินออกไป)
 ลมัย ชื่นเสนาไปไหนละ
 ผ่อง ไปกับรถยนต์แล้วครับ สงสัยว่าต้องเป็นเสียเล่า
 ลมัย ไม่ส่งตำรวจตามหรือคะ
 ผ่อง คงไม่ทัน แก่ผมได้เลขหมายรถไว้แล้ว แล้วก็...รถถูกปืนหลดยังคงไม่พ่นมือหรือ
 อ้อ คุณสงศรี ผมขอเชิญคุณไปสถานีตำรวจด้วย เพื่อให้การเรื่องชื่นเสนา

(เสียงหลวงเทพขับรณมาหุค เสียงเครื่องดนตรี)

หลวงเทพ เชิญครับ ท่านรอง ผมจะขับไปส่งโรงพยาบาล
เมือง ครับ ขอบคุณ คุณหมียกก็ควรไปด้วย ผมอยากสอบปากคำพร้อมกับคุณสงศรี

(คนตรี) (เสียงกริ่งประตูคังคิก ๆกัน)

ลมัย เอิบ เอิบ ไปเปิดประตูหน่อย คุณอามากระมัง

(เสียงฝีเท้ากึก เค้น)

ลมัย (หมื่นไทรศัพท) มั่นที่ไหนคะ...ท่านสารวัตร อยู่ไหมคะ สารวัตรไกรสรคะ
..ออกไปข้างนอกหรือคะ..เมื่อไหร่จะกลับละคะ ..คะ นีลมัยพูดคะ..กรุณาเรียน
ด้วยนะคะว่า คิฉินไทรศัพทมา แล้ว~~มา~~นี่ คิฉินจะมาพบที่สถานีตำรวจคะ
ขอบคุณคะ *ขอไปบอกนาย ลมัย ได้ ๑: ... มีธุระ: ลมัยคะ*

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพ)

ลมัย คุณอามาพอกี้ คิฉินกำลังจะไทรศัพทไปหาที่เดียว *๑๖.๕๕ กรีนจากนอกเรือนยังไม่ได้*
พอสักครู่ หลานกรีนใจ
หลวงเทพ ~~มีธุระ~~ นีอาไปไคข่าวมาหน่อยหนึ่ง เรื่องนรา *ได้ไปพินิจหาแล้ว*

ลมัย ขาวอะไรคะ

หลวงเทพ ขาวจากคุดม่อง รองสารวัตรที่บางแสน แกจับชาวประมงไคคนหนึ่ง สงสัยจะเป็น
แกงค์ขุนเสนา

ลมัย แล้วยังไงคะ

หลวงเทพ ที่~~ที่~~กำลังสอบสวนอยู่ เชื่อว่าคงจะสารภาพ คนที่บางแสนเขามาไคให้ฟัง

ลมัย ถ้ามันสารภาพก็คงไปไคบาลพินรา คิฉินก็ไคเร ้องพอดิเหมือนกัน คุณอาอ่านคู้ชีคะ

หลวงเทพ อ่านอะไรกัน จกหมดยไค

ลมัย ก็พวกขุนเสนานั้นแหละคะ

- หลวงเทพ (นั่งอ่าน) เอ๊ะ นี่มันเอาเราจริง ๆ เสียแล้ว นี่มันแผน ๒ นี่ หลาน
- ลมัย ค่ะ แผนสอง มันขู่ว่าให้เราส่งแผนที่ไกรกะทิงให้มัน ม่ายงั้นพื้นเราจะถูกโยนทะเล
- หลวงเทพ มันทำตามแผนสอง ไม่ผิดหรอก ชื่นเสนา กับ เสียเล่าแน่ นี่มันก็เปิดหนีไปแล้ว
- ลมัย ยังเอาตัวไม่ได้หรือคะ
- หลวงเทพ ยัง คุณมองแกตกตอถึงกองปราบแล้ว คงไม่พินมือหรือล่ะ อ้าว ชื่นเสนามันคง
 เผลอตัว ที่จริง ถ้ามันยังไม่ยิงคุณมอง มันก็คงจะยังลอยนวนไค้ต่อไปอีกคน เพราะ
 ตำรวจยังไม่มียุทธยานอะไรแน่นอน นี่มันปอกตำรวจมากไป พอคุณมองเกินเข้าไปถาม
 มันก็ใส่ปืนเข้าที่แขน คุณมองเลยถอยเข้าที่กำบังยิงโค่นใหญ่ ผลที่สุดมันก็ขึ้นเก่ง
 เปิดแนบไปเลย ทั้งชื่นเสนา ทั้งเสียเล่าเลยหนีหัวซุกหัวขุน แต่มันก็เก่งที่ยิงอุกสาห์
 ส่งจดหมายขู่ว่าจะฉก
- ลมัย ขู่จะเอาไกรกะทิง นี่มันหัวคิดใคร มันรู้ไค้ยังงี้ แปลกเหลือเกิน
- หลวงเทพ อ้ายพวกนี้มันหุตาสว่าง เสียเล่ามีพวกเต็มกรุงเทพ มันจะกองไค้กลืนเรื่องไกรกะทิง
 จากใครคนหนึ่ง
- ลมัย คุณอานี่แหละคะ คุณอาพูดเรื่องไกรกะทิงไม่ว่าที่ไหน คิฉันว่าคุณอาคงไปพูดไว้ที่
 โรงแรมเทพธานี พวกเสียเล่าอยู่ในโรงแรมนั้นก็ไม่น้อย มันคงไค้ยินแล้วเสียเล่า
 ก็คงต้องรู้จากมัน
- หลวงเทพ ก็คงอย่างว่านี่แหละ ไอ้อามันเป็นคนขี้มาก รู้สึกเสียใจเหมือนกัน นี่เราจะเอาอย่างไร
 กันดี มันต้องการแผนที่ไกรกะทิง หมายความว่าอะไร มันจะไปไกรกะทิงกระมัง
- ลมัย ก็คงแบบนั้นแหละคะ มันจะต้องมีความมุ่งหมายอย่างนี้แน่ ๆ แทะอย่าลืมนะคะถ้าขึ้น
 ไปไกรกะทิง มันก็ตายทั้งโขยงแน่
- หลวงเทพ ตำรวจคงจะขึ้นไปถุกอยู่อย่างเรียบร้อยแต่ว่าไกรกะทิง เพราะเรากองจะมีแผนที่ไว้
 มันก็ควรจะคิดบ้างว่า เรากองไม่เอาแผนที่ให้มันโดยไม่กอบไว้ก่อน
- ลมัย แต่มันอาจไปอย่างเร็วก็ได้ ชิงชุกทองเสียก่อน พอไค้กลืนตำรวจ ก็คงจะรีบหนีไป

- หลวงเทพ แต่ก็ไม่น่าจะทัน เพราะตำรวจจะขึ้นไปรออยู่ก่อนแล้ว ไปเฮลิคอปเตอร์สบาย
- ดมัย เออ จริงซิคะ เฮลิคอปเตอร์เร็วกว่าเรือในน้ำเป็นกอง
- หลวงเทพ อาไม่เห็นประโยชน์ว่ามันจะซู้เอาแผนที่ไปทำไม
- ดมัย นั่นนะซิคะ จะซู้เอาไปทำไมกัน แค่อินสอยสังสัยอะ
- หลวงเทพ สงสัยอะไร
- ดมัย มันอาจหักหลังก็ได้ พอมันได้แผนที่แล้ว มันอาจไม่ปล่อยพี่น้องเราก็ได้ มันอาจเอาพี่น้องเรา
เป็นเครื่องมือต่อไปเพื่อความปลอดภัยของมัน
- หลวงเทพ ก็น่าคิด แล้วจะเอาอย่างไรกันดี
- ดมัย คิดันโห. ไปบอกคุณไกรสรแล้วละ คงจะต้องรีบให้คุณไกรสรช่วย
- หลวงเทพ ก็ดีเหมือนกัน ต้องรีบให้ตำรวจเสีย มีทางอะไรจะไล่ทำกัน เรื่องนี้ซำไม่ได้
มันให้กำหนดเวลาไว้ วันที่เท่าไร
- ดมัย สิ้นเดือนละ เหลือเวลาอีกสิบสามวัน ถ้าเราไม่จัดการภายในสิ้นเดือน มันก็คงจะ
ใช้แผนสาม พี่นาคงไปไม่รอดแน่
- หลวงเทพ อายังไม่ค่อยเข้าใจนักว่ เหตุใดคนอย่างขุนเสนาจึงไปร่วมมือกับไอ้เสียเล่า
- ดมัย ก็เพื่อเงินนะซิคะ
- หลวงเทพ ~~พอได้ดัง~~ อายังสงสัย คงไม่ใช่เงินอย่างเดียว แต่อย่าให้พูดเลย คุณเหตุการณ์ต่อไป
อีกหน่อยก็รู้ ~~ว่า~~ เองว่า ขุนเสนามีเหตุผลอะไรอีกนอกจากเงิน อาพบไกรสรเขา
เมื่อวานนี้ เขาสั่งจัญขุนเสนากับเสียเล่าแล้ว
- ดมัย เลยกลายเป็นผู้ร้ายไป อยู่ดี ๆ ไม่ชอบ คิดันว่า ยิ่งนานวัน ขุนเสนาก็ยิ่งแย่ ถ้าไร
ของแกก็คือ เสียเล่ายกหนี้ให้หาหมื่น แต่กำไรทางชีวิตเล่า ขาดทุนยับยั้ง
- หลวงเทพ ขุนเสนากับเสียเล่า คงได้คิดแล้วว่าไม่ควรยิงคุณเอง แต่มันสายมากเกินไปเสียแล้ว
ที่จะแก้ไขอะไรได้ เพียงแค่นี้ถึงเจ้าพนักงานก็แย่มากอยู่แล้วทั้งสองคน ไม่ต้องถึง
~~ว่า~~ ก็คืนราทรอก อ้าวสองคนนี้นั่นคงเกลียดใหญ่

- ลมัย แต่มันจะเกล็ดไปไหนกันคะ เมืองไทยแคบแค่นี้เอง
- หลวงเทพ แล้วเรื่องแผนที่จะว่ายังไง จะส่งให้มันไหม
- ลมัย คิดน้อยากส่งให้คะ
- หลวงเทพ หลานไม่เสียค่ายหรือ
- ลมัย โธ้ย ไม่ละคะ มีอะไรคะที่ควรเสียค่าย ภาระความแน่นเคียวแท้ ๆ
- หลวงเทพ มันไม่ใช่ภาระความแน่นเคียว
- ลมัย สำหรับคิดัน ..มันไม่มีค่าก็ไปกว่าภาระความแน่นเคียวเลยคะ คิดันไม่เชื่อว่าแผนที่
โกรกกะทิงจะมีความจริงอะไร
- หลวงเทพ หลานรู้ได้อย่างไรว่า ไม่มีความจริง
- ลมัย ใจมันไม่เชื่อคะ มีอย่างหรือคะ ทองขึ้นมดอยอยู่บนกินเพิ่นก่อน ๆ
- หลวงเทพ มันอาจจะจริงก็ได้ ม่ายยังงั้นผู้ใหญ่เขาคงไม่ทำแผนที่ไว้ละเอียดย่างนี้
- ลมัย แกอย่าลืมนะคะว่า นายฝรั่งคนนั้นเป็นคนเห็นคนเคียวเท่านั้น คุณพ่อคิดันกับคุณพ่อพินรา
ไม่ได้เห็นไม่ใช่หรือคะ
- หลวงเทพ ก็ว่าอย่างนั้นแหละ แกอย่าลืมนะว่า นายโคเลอร์ฝรั่งนั้นมันเป็นผู้เชี่ยวชาญทาง
เหมืองทองคำ มันต้องรู้ว่า มีทองหรือไม่มี
- ลมัย คะ ก็น่าจะรู้ดี แต่ ..คิดันบอกไม่ถูกหรือคะ ว่าทำไมถึงไม่เชื่อ มันสังหรณ์ใจชอบกด
คิดันไม่สนใจกับแผนที่นี้เลย ทั้งแต่ได้มา คุณพ่อตายเพราะทองที่โกรกกะทิง คิดันกลัว
ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอีก ทองมันทำให้เราเกิดความโลภ ความโลภเมื่อเกิดแล้ว
มันค้ำยากนัก เรามีความโลภพอยู่แล้วทุกวันนี้ อย่าไปหามาเติมให้มันหนักขึ้นอีกเลย
- หลวงเทพ หมายความว่า หลานไม่คิดไปโกรกกะทิง
- ลมัย ไม่คิดเคยคิดคะ
- หลวงเทพ แม้แต่เที่ยวเตร่
- ลมัย ก็ไม่เคยคิดคะ คิดันกลัวคำว่า โกรกกะทิงมาก ฟังดูแล้ว มันดูร้ายชอบกด
แล้วก็ลึกซึ้งด้วย

โกรกกระทิง

- ๒๔ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สดกกรมะโรหิตี ก
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนักร้อง
วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๐ เวลา ๕.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงปิ่นดั่ง ๒ - ๓ นักร้อง เป็นการยิงโต้ตอบกันข้างล่าง)

ลมัย อะไรกันคะ ใครยิงกัน

สังศรี เสียงปิ่นอะไร แปลกเสียแล้ว

(เสียงปิ่นดั่งดีขึ้น แสดงว่ามีการโต้ตอบกันหนักขึ้นอีก)

หลวงเทพ คุณมองยิงใครเข้าแล้วกระมัง หรือว่า ชู้นเสนากลับมา

สังศรี คุณอา ค่าย คุณอาเสียก็ไม่ว่า

ลมัย ลงไปดูกันเดอะคะ เร็วเข้า

หลวงเทพ ลมัย ระวังหน่อย จะโดยดูกลง อย่าเพิ่งลงไปดีกว่า

(เสียงปิ่นยิงต่อไปอีก ๔ - ๕ นักร้องหยุดเงียบ)

ลมัย ลงไปดูดีกว่าคะ เขาเลิกยิงกันแล้ว

หลวงเทพ ไปก็ไป

สังศรี คิฉันไปด้วย

(เสียงปืนเข้าเกิดลงบันไดไปข้างล่าง)

(เสียงคนเอะอะกรือวกราว)

หลวงเทพ ไครยั้งไครกัน
 บอย ท่านรองครับ ท่านรองถูกยิงครับ
 หลวงเทพ หา ว่าไงนะ ท่านรองนะหรือถูกยิง ไหน อยู่ไหนล่ะ
 บอย ที่ถนนหน้าโรงแรมครับ
 หลวงเทพ ไครยั้ง
 บอย ชื่นเสนาครับ
 หลวงเทพ เอ๊ะ ชื่นเสนาหรือ
 สงศรี แอ้ คุณอา แอ้กันเลย ทำไมจึงไปยิงตำรวจเข้าเล่า
 หลวงเทพ ก็มันนะซี ถ้าท่านชื่นใจไม่มีอะไร ก็คงไม่ควดกับตำรวจ
 สงศรี ไม่ควรเลย นี่จะทำอย่างไรงันที
 ดมัย นี่แสดงว่า ท่านชื่นต้องเป็นตำรวจ เรื่องพื้นราถูกจับ
 หลวงเทพ ไปดูท่านรองดีกว่า

(เสียงฝีเท้าเดิน)

หลวงเทพ เปนใจครับ ท่านรอง
 ผ่อง ผมรอบคอบน้อยไป แต่ไม่เป็นไร ถูกเพียงที่แขนเท่านั้น ผมขอขี่มรดกน้อย ผมต้อง
 ไปโรงพยาบาล
 หลวงเทพ เชิญครับ ผมจะขับไปส่งเอง (เสียงฝีเท้าหลวงเทพเดินออกไป)
 ดมัย ชื่นเสนาไปไหนละคน
 ผ่อง ไปกับรถยนต์แล้วครับ สงสัยว่าต้องเป็นเสียเล่า
 ดมัย ไม่สั่งตำรวจคามหรือคะ
 ผ่อง คงไม่ทัน แต่ผมได้เลขหมายรถไว้แล้ว แล้วก็...รถถูกปืนหลซยรูดไม่ทันมือหรือ
 อ้อ คุณสงศรี ผมขอเชิญคุณไปสถานีตำรวจด้วย เพื่อให้การเรื่องชื่นเสนา

(เสียงหลวงเทพขับรอมมาหุค เสียงเครื่องดนตรี)

หลวงเทพ เชิญสิครับ ท่านรอง ผมจะขับไปส่งโรงพยาบาล
น้อง ครับ ขอบคุณ คุณดมัยก็ควรไปด้วย ผมอยากสอบปากคำพร้อมกับคุณสงศรี

(คนตรี) (เสียงกริ่งประตูดังกึก ๆ กัน)

ดมัย เอิบ เอิบ ไปเปิดประตูหน่อย คุณอามาระมัง

(เสียงฝีเท้ากึก เกิน)

ดมัย (หมุนโทรศัพท์) มันที่ไหนคะ...ท่านสารวัตร อยู่ไหมคะ สารวัตรไกรสรคะ
..ออกไปข้างนอกหรือคะ..เมื่อไหร่จะกลับล่ะคะ ..คะ นี่ดมัยพูดคะ..กรุณาเรียน
กายนะคะว่า คิฉินโทรศัพท์มา แล้วบางทีเย็นนี้ คิฉินจะมาพบที่สถานีตำรวจคะ
ขอบคุณคะ

(เสียงฝีเท้าหลวงเทพ)

ดมัย คุณอามาพothi คิฉินกำลังจะโทรศัพท์ไปหาที่เดียว

หลวงเทพ มีอะไรหรือ นี่เอาไปให้ข่าวมาหน่อยหนึ่ง เรื่องนรา

ดมัย ข่าวอะไรคะ

หลวงเทพ ข่าวจากคุณน้อง รองสารวัตรที่บางแสน แกจับชาวประมงไค้คนหนึ่ง สงสัยจะเป็น
แก๊งค์ขุนเสนา

ดมัย แล้วยังไงคะ

หลวงเทพ ที่จังหวัด กำลังสอบสวนอยู่ เชื่อว่าคงจะสารภาพ คนที่บางแสนเขามาเล่าให้ฟัง

ดมัย ถ้ามันสารภาพก็คงไปคำขาด फिर คิฉินก็ได้เรื่องพอดีเหมือนกัน คุณอาอ่านหนังสือคะ

หลวงเทพ อ่านอะไรกัน จดหมายใคร

ดมัย ก็พวกขุนเสนานั้นแหละคะ

- หลวงเทพ (นั่งอ่าน) เอ๊ะ นี่มันเอาเราจริง ๆ เสียแล้ว นี่มันแผน ๒ นี่ หลาน
- สมัย ค่ะ แผนสอง มันขู่ว่าให้เราส่งแผนที่ไกรภะทิ้งให้มัน ม่ายงั้นพื้นเราจะถูกโยนทะเล
- หลวงเทพ มันทำคามแผนสอง ไม่ผิดหรอก ขุนเสนาภัยเสียใจแล้ว นี่มันก็เปิดหนีไปแล้ว
- สมัย ยังเอาตัวไม่ได้หรือคะ
- หลวงเทพ ยัง คุณต้องแก้คิดค่อถึงกองปราบแล้ว คงไม่พอมือหรือออก อ้าว ขุนเสนามันคง
- เฉลอตัว ที่จริง ถ้ามันยังไม่ยิงคุณเอง มันก็คงจะยังลอยนวนใจต่อไปอีกนาน เพราะ
- ตำรวจยังไม่มีหลักฐานอะไรแน่นอน นี่มันล่อตำรวจมากไป พอคุณเองเดินเข้าไปถาม
- มันก็ใส่โครมเข้าที่แขน คุณเองเลยถอยเข้าที่กำขึงยิงโคตตันใหญ่ ผลที่สุดมันก็ขึ้นเง้ง
- เปิดแนบไปเลย ทั้งขุนเสนา ทั้งเสียใจเลยหนีตัวซุกหัวซุน แต่มันก็เก่งที่ยังอุกส่าห์
- ส่งจดหมายขู่มานั่น
- สมัย ขู่จะเอาไกรภะทิ้ง นี่มันหัวคิดใคร มันรู้ได้ยังไง แผลกเหลือเกิน
- หลวงเทพ อ้ายพวกนี้มันพูดส่วาง เสียใจแล้วพวกแกมกรุงเทพ มันจะต้องโคกถื่นเรื่องไกรภะทิ้ง
- จากใครคนหนึ่ง
- สมัย คุณอ่านนี้แหละค่ะ คุณอาพูดเรื่องไกรภะทิ้งไม่ว่าที่ไหน คิดกันว่าคุณอาจะไปพูดไว้ที่
- โรงแรมเพทธานี พวกเสียใจอยู่ในโรงแรมนั้นก็ไม่น้อย มันคงได้ยินแล้วเสียใจ
- ก็คงต้องรู้จากมัน
- หลวงเทพ ก็คงอย่างว่านี่แหละ โอ้อามันเป็นคนคึกมาก รู้สึกเสียใจเหมือนกัน นี่เราจะเอาอย่างไร
- กันดี มันต้องการแผนที่ไกรภะทิ้ง หมายความว่า มันจะไปไกรภะทิ้งกระมัง
- สมัย ก็คงแบบนั้นแหละค่ะ มันจะต้องมีความมุ่งหมายอย่างนั้นแน่ ๆ แค่อาย่าลิมนะคะถ้าขึ้น
- ไปไกรภะทิ้ง มันก็ตายทั้งโขงแน่
- หลวงเทพ คำรวจคงจะขึ้นไปคักอยู่อย่างเรียบร้อยแต่ที่ไกรภะทิ้ง เพราะเรากองจะกอบีแผนที่ไว้
- มันก็ควรระคิดบ้างว่า เรากองไม่เอาแผนที่ให้มันโดยไม่วางก่อน
- สมัย แต่มันอาจไปอย่างเร็วก็ได้ ซึ่งทุกทองเสียก่อน พอโคกถื่นคำรวจ ก็คงจะรีบหนีไป

- หลวงเทพ แต่ก็ไม่น่าจะหัน เพราะการจรรวจะขึ้นไปรออยู่ก่อนแล้ว ไปเฮลิคอปเตอร์สบาย
- ฉมึน เออ จริงซิคะ เฮลิคอปเตอร์เร็วกว่าเรือในน้ำเป็นกอง
- หลวงเทพ อ่าไม่เห็นประโยชน์ว่ามันจะชู้เอาแผนที่ไปทำไม
- ฉมึน นั่นนะซิคะ จะชู้เอาไปทำไมกัน แค่อัดมันส่งสัยซะ
- หลวงเทพ ส่งสัยอะไร
- ฉมึน มันอาจหักหลังก็ได้ พอมันได้แผนที่แล้ว มันอาจไม่ปล่อยพื้นรากก็ได้ มันอาจเอาพื้นราก
เป็นเครื่องมือต่อไปเพื่อความปลอดภัยของมัน
- หลวงเทพ ก็น่าคิด แล้วจะเอาอย่างไรกันดี
- ฉมึน คิดมันโหด. ไปบอกคุณไกรสรแล้วละ คงจะต้องรีบให้คุณไกรสรช่วย
- หลวงเทพ ก็ก็เหมือนกัน ต้องรีบให้การจรรวเสีย มีทางอะไรจะไล่ทำกัน เรื่องนี้ช้าไม่ได้
มันให้กำหนดเดาๆ วันที่เท่าไร
- ฉมึน สิ้นเดือนละ เหลือเวลาอีกสิบสามวัน ถ้าเราไม่จัดการภายในสิ้นเดือน มันก็คงจะ
ไรแผนสาม พื้นรากคงไปไม่รอดแน่
- หลวงเทพ อายังไม่ค่อยเข้าใจนักว่ เหตุใดคนอย่างคุณเสนาจึงไปร่วมมือกับไอ้เสียเล่า
- ฉมึน ก็เพื่อเงินนั่นะซิคะ
- หลวงเทพ ๑๖๓๓๓๓ อายังสงสัย คงไม่ใช่เงินอย่างเดียว แค่อำนาจให้พูดเลย ดูเหตุการณ์ต่อไป
อีกหน่อยก็รู้ ๑๖๓๓๓๓ เองว่า ชื่นเสนามีเหตุล่อชไร่อื่นนอกจากเงิน อาพบไกรสรเขา
เมื่อวานนี้ เขาสั่งจับชื่นเสนากับเสียเล่าแล้ว
- ฉมึน เลยกลายเป็นรูปร่างไป อยู่ดี ๆ ไม่ชอบ คิดมันว่า ยิ่งนานวัน ชื่นเสนาก็ยิ่งแย่ ถ้าไร
ของแกก็คือ เสียเล่ายกหนี้ให้หาหมั้น แค่ว่าไรข้างชีวิตรู้เล่า ชาคทุนยับยั้ง
- หลวงเทพ ชื่นเสนากับเสียเล่า คงได้คิดแล้วว่าไม่ควรยิงกันเอง แต่มันสายมากเกินไปแล้วเสียแล้ว
ที่จะแก้ไขอะไรได้ เพียงแค่อัดมันเจ้าพนักงานก็แย่พออยู่แล้วทั้งสองคน ไม่ใช่ว่าถึง
๑๖๓๓๓๓ คตินราทรอก อ้าวสองคนนี้มีมันคงเกิดใหญ่

- ถมิย แก้มันจะเกล็ดไปไหนกันกะ เมืองไทยแคบแค่นี้เอง
- หลวงเทพ แล้วเรื่องแผนที่จะว่ายังไง จะส่งให้มันไหม
- ถมิย คิฉันอยากส่งให้กะ
- หลวงเทพ หลานไม่เสียดายหรือ
- ถมิย โห้ย ไม่ละกะ มีอะไรกะที่ควรเสียดาย กระความแน่นเคียวแท้ ๆ
- หลวงเทพ มันไม่ใช่กระความแน่นเคียว
- ถมิย สำหรับคิฉัน ..มันไม่มีค่าก็ไปกว่ากระความแน่นเคียวละกะ คิฉันไม่เชื่อว่าแผนที่
โกรกกะทิงจะมีความจริง
- หลวงเทพ หลานรู้ได้อย่างไรว่า ไม่มีความจริง
- ถมิย โจ้มันไม่เชื่อกะ มีอย่างหรือกะ ทองขึ้นมดอยอยู่บนดินเพ่นกอน ๆ
- หลวงเทพ มันอาจจะจริงก็ได้ ม่ายยังงั้นอยู่ใหญ่ เขาคงไม่ทำแผนที่ไว้ละเอียดอย่างนี้
- ถมิย แค่อย่าก็มันกะว่า นายฝรั่งนั้นเป็นคนเห็นคนเคียวเท่านั้น คุณพ่อคิฉันกับคุณพ่อพี่นรา
ไม่ได้เห็นไม่ใช่หรือกะ
- หลวงเทพ ก็ว่าอย่างนั้นแหละ แค่อย่าดิฉันกะว่า นายโคเลอร์ฝรั่งนั้นมันเป็นผู้เชี่ยวชาญทาง
เหมืองทองคำ มันต้องรู้ว่า มีทองหรือไม่มี
- ถมิย กะ ก็น่าจะรู้ดี แต่..คิฉันบอกไม่ถูกหรือกะกะ ว่าทำไมถึงไม่เชื่อ มันสังหรณ์ใจชอบกด
คิฉันไม่สนใจกับแผนที่นี้เลย ตั้งแต่ได้มา คุณพ่อตายเพราะทองที่โกรกกะทิง คิฉันกลัว
ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยดึก ทองมันทำให้เราเกิดความโลภ ความโลภเมื่อเกิดขึ้นแล้ว
มันดับยากนัก เรามีความโลภพออยู่แล้วทุกวันนี้ อย่าไปหามาเพิ่มให้มันหนักขึ้นอีกเตย
- หลวงเทพ หมายความว่า หลานไม่คิดไปโกรกกะทิง
- ถมิย ไม่คิดที่เคยคิดกะ
- หลวงเทพ แม้แต่เที่ยวเตร่
- ถมิย ก็ไม่เคยคิดกะ คิฉันกลัวคำว่า โกรกกะทิงมาก ฟังดูแล้ว มันดูร้ายชอบกด
แล้วก็ลึกลับด้วย

หลวงเทพ แก้มันอาจหมายถึงเงินสิบ ๆ ล้านก็ได้

ลมัย เอาไปทำไมคะ เงินสิบ ๆ ล้าน มีมากก็วิเศษมาก ก็เสสกองใหญ่ คิฉินไม่เอาหรอกคะ
 นี่ไม่ใช่เพราะกิเลสที่โกรกกะทิงหรือคะ เรื่องมันถึงไคยู่อย่างนี้ พี่นราพูด
 ถูกจับครั้งนี้ก็เพราะโกรกกะทิง คิฉินถูกย่องเบา ก็เพราะโกรกกะทิง คุณพ่อคิฉิน
 ก็พ่อพี่นราต้องเรือแตกตายก็เพราะโกรกกะทิง คิฉินมองไม่เห็นว่ เงินสิบ ๆ ล้าน
 มันจะให้อะไรแก่เรา นอกจากความพินาศย่อยยับ คิฉินเป็นคนมักน้อยคะ คิฉินเชื่อ
 ของคิฉินว่ ความสุขความสงบคือความพอคิ มีไม่พอหรือมีมากเกินไป มันเป็นความ
 ทุกข์ทั้งนั้น

(เสียงกริ่งโทรศัพท์ดัง)

ลมัย นี่ลมัยพูดคะ...ใครคะ...อะไรนะคะ...งั้นหรือคะ ..คะ...คะ ...คิฉินไปเดี๋ยวนี้
 แหะ... (เสียงตกใจกลัว)

(คนตรี)